

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XII.

ČÍSLO 1

JANUÁR 2004

**Rok plný Božej lásky
a pomoci čitateľom**

praje redakcia

Foto: Kľak v zime

**Krst Pána - Modlitby matiek - Pozvánky na plesy
Terezkine dotyky - Farské štatistiky**

KRST PÁNA

Jánovi rodičia pravdepodobne zomreli, keď bol mladý, pretože keď sa narodil, Alžbeta aj Zachariáš boli v pokročilom veku. Vtedy žili niektorí v duchovných spoločenstvách, často odlúčených od sveta. Pravdepodobne v takomto spoločenstve žil aj Ján Krstiteľ, pokým sa nevydal na cestu ohlasovania, kvôli ktorému bol na tento svet poslaný.

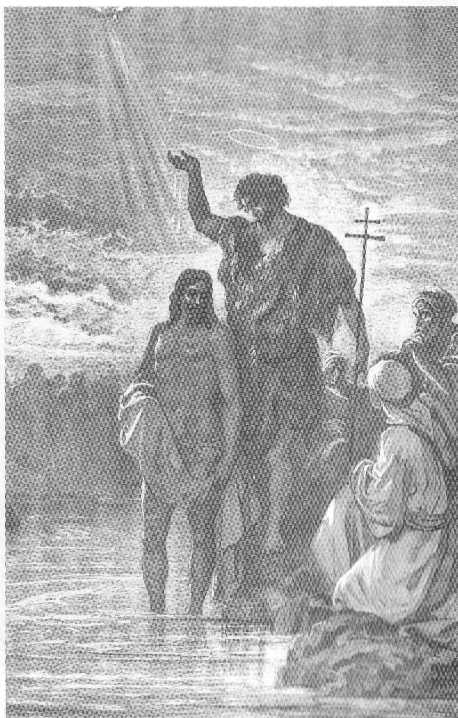
Ján Krstiteľ je posledný starozákonný prorok, ktorý mal veľkú výhodu pred ostatnými prorokmi, pretože on nielen ohlasoval príchod Pána Ježiša, ale ho aj zjavil svetu pri Jordáne. Je akoby jednou nohou v Starom zákone a druhou v Novom. Bol až tak populárny, že si ľudia mysleli, že on je ten očakávaný vykupiteľ. Tento prorok vykonal veľký kus práce a celý Izrael ožil. Keď sa on ukázal a Izraeliti už dávno nemali proroka, preto sa v nich zapálila myšlienka príchodu Vykupiteľa.

Keď vyhlásil, že on nie je prorok, zhasla. A potom sa zapálila znova, keď povedal: „Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29). „Ja nie som hoden...“ (Jn 1, 27) Židia tomu rozumeli, lebo obetný dar na oltári Jeruzalemského chrámu bol vždy bezchybný baránok, akýmsi predobrazom Ježiša Krista. Tam baránka zabíjali na oltári a spálili na popol. Ježiš Kristus - Baránok sa dal spáliť láskou nie na kamennom oltári, ale oltári kríža. Týmto krížom nám Pán otvoril zablokovanú bránu v nebi. Ján Krstiteľ mal viac správnych vlastností. Obstál v pravde, aj keď mu hrozilo väzenie a smrť. Mal istotu, že je v službách Božích a akokoľvek s ním

naložia, môžu to urobiť len vtedy, keď to Boh dovolí. Jánov krst bol aj veľkým lákadlom. Boli takí, ktorí ho iba obdivovali na brehu, ale aj takí, ktorí vstúpili do Jordánu a dali sa pokrstiť. Jedni prišli obdivovať Jána a tí druhí uverili a dali sa pokrstiť. Ježiš sa proti vôli Jána pridral do zástupu k hriešnikom, ako jeden z nás. Pred nebeského Otca predstúpil, keď vlastnou krvou, vyliatou na kríži nás vykúpil.

Aj dnes sú niektorí pred kostonom, snád obdivujú Krista, ale nepridajú sa do zástupu spoločenstva a nevstúpia dnu. Modlime sa za nich.

Dp. Viktor Olos

MILÍ PRIATELIA A DOBRODINCI SPOLOČNOSTI BOŽIEHO SLOVA A MISÍÍ.

Udalosti bežného dňa, práca, život v rodine a medzi ľuďmi sú pre nás často príčinou radosti. Máme radosť z detí, z úspechov v škole, tešíme sa z dobroprajnosti priateľov. Avšak prežívame i starosti o rodinu, o jej dennodenný chod, zabezpečenie, o prežitie. Vidíme okolo seba problémy týkajúce sa spoločenského života, zápas o moc, korupciu, násilie, ale i krásne príklady ľudskej solidarity, priateľstva... Kladieme si často otázky. Aká bude naša budúcnosť. Dotýka sa nás to najmä vtedy, keď sledujeme informácie o dianí vo svete z masovokomunikačných prostriedkov, ktoré sú plné negatívnych správ a nešťastí. Zmocňuje sa nás pocit, že je to celé bez východiska. Hovoríme si: toto a takýto je náš svet, taký je náš život v ňom, nedá sa nič robiť. Zostať len pri takomto konštatovaní a hodnotení sveta by bolo takmer znakom ateizmu.

Svätý Ján Krstiteľ poslal z väzenia za Ježišom učeníkov s otázkou: „Ty si ten, ktorý má prísť, alebo máme čakať iného?“ bol to výkrik jeho duše, keď sa nachádzal v ťažkej situácii. Aj my sa dnes môžeme pýtať so sv. Jánom: „Máme čakať nejakého záchrancu, spasiteľa, ktorý vyrieši naše veci, urobí v spoločnosti poriadok?“ Ježiš na Jánovu otázku odpovedal: „Slepí vidia, chromí chodia, malomocní sú čistí, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú a chudobným sa hlása evanjelium.“ Ježiš zasiahol do života konkrétnych ľudí, prejavil im svoju lásku, dotkol sa ich biedy, pomohol im. Jeho pôsobenie bolo viditeľné a cititeľné. Ľudia sa mohli presvedčiť, že Mesiáš prišiel.

Milí priatelia, nech nám Betlehemske Dieťa nanovo pomôže pochopiť túto nádhernú skutočnosť. Dieťa na slame je znakom, že Ježiš aj dnes zostupuje do našej biedy. Nezanedbateľné nie je ani to, že Ježiš pôsobí aj cez ľudí, ktorí mu uverili a usilujú sa konať podľa príkladu. Každý jeden z nás môže a má jeho dobrotu a lásku sprítomniť vo svete.

Touto cestou Vám ešte raz za všetko zo srdca v mene svojom i v mene svojich spolubratov vyslovujem úprimnú vďaku.

Nech Ten, ktorý zostúpil z nebies, vstúpi svojou prítomnosťou, láskou a pomocou v plnej miere do celého Vášho života.

Výber z listu P. Pavla Krutáka, SVD,
provinciála

DNEŠ NA SLOVÍČKO S PANI ING. JANOU PAJANOVOU, KOORDINÁTOŘKOU HNUTIA MODLITBY MATIEK

Pokojná, obetavá, z očí jej každý môže vyčítať: „Dôveruj Bohu a neboj sa.“ Pri nedávnom stretnutí nám ochotne odpovedala na otázky o sebe a hnutí Modlitby matiek.

Ing. Jana Pajanová sa narodila v Handlovej v roku 1957, kde strávila svoje detstvo a rada sa vracia domov k mame. Je vydatá, má šesť detí. Sú vo veku od desať do dvadsaťtri rokov.

Pani Janka, čo vás priviedlo k viere, ktorú teraz žijete?

Vyrastala som v Handlovej, kde môj nebohý otec bol pre mňa prvý svedok Božej lásky. Cez neho som získavala poznatky, aký je Boh všemocný. Otec nebol ten typ, že by z neho kypela zbožnosť, ale bol človek otvoreného srdca. Skúsenosti získané z domu boli základom pre prácu, ktorú teraz robím.

Ako vznikli modlitby matiek?

Veronica a Sandra sú dve staré mamy z Anglie, ktoré cítili veľkú túžbu a potrebu modliť sa nielen za svoje deti, ale

za všetky deti, ktoré sú nejakým spôsobom ubolené a trpia. Veronicu raz zobudili slová: „Modli sa za svoje deti.“ Potom sa to znovu zopakovalo. Aj keď sa odjakživa obidve modlili za svoje deti, nevedeli presne, čo tie slová znamenajú a čo tým Boh chce docieľiť. Tak sa tieto dve matky, zároveň švagriné dohodli, že sa budú modliť desiatok radostného ruženca: „Ktorého si Panna v Betleheme porodila“. Zdalo sa im to vhodné a vlastne tento desiatok reprezentuje Svätú rodinu. Modlili sa každé ráno o siedmej a postupne v týchto tichých a skrytých modlitbách spoznali, že Pán Ježiš si praje, aby mu matky s veľkou dôverou odovzdávali deti, do Jeho rúk, aby sa nebáli a dovolili Mu konať s ich životmi. Lebo On, Ježiš, ich miluje viac, ako ony samotné. Spoznali, že Boh chce a túži po tom, aby sme mu všetci vzdávali vďaky a chválili Ho za jeho lásku, že je to pre nás veľmi dobré a oslobodzujúce. Veronica poslala list o modlitbách príbuznej na Slovensko. Práve v tom čase som prežívala utrpenie so synom Jakubom i v manželstve a chodievala som sa modliť k priateľke Márii, ktorá dostala list o modlitbách za deti, ktorý písala Veronica. Trikrát mi ten list ponúkla prečítať, no ja som ho odmietla s tým, že mám šesť malých detí a nemám na to čas. Veronica v liste písala, ako pri modlitbe pozývajú Ducha Svätého, ako si čítajú spoločne Sväté písmo, ako odpro-

sujú a učia sa odpúšťať. Také listy poslala všetkým svojim známym. Keďže som bola zničená práve z chorého dieťaťa i z manželstva, myslela som si, že naše manželstvo sa musí rozpadnúť a že to je jediné riešenie v našej zložitej situácii, že iná cesta už nie je. Hľadala som niekoho na spoločné modlitby. Stačí, ak sa začnú modliť dve mamy, ktoré si dôverujú. Sedem mesiacov sme sa stretávali raz do týždňa o piatej ráno, kým deti spali. Odovzdávali sme ich mená v košíku na lístočku k päte kríža. Zistila som však, že odovzdávať ich Bohu na lístočku je málo. Po tých siedmich mesiacoch som ich stále držala pevne v svojom srdci a nedokázala som ich Bohu naozaj odovzdať. Toto bol problém nielen u mňa, ale aj problém väčšiny matiek. Po tomto období som dostala veľký dar dôvery. Prvýkrát v živote som konečne pochopila, že Ježiš miluje naše deti viac, ako ja a že úlohou matiek je vyprovovať deťom predovšetkým nebo, nie bohatstvá, ale nebo v čase, keď budú odchádzať z tohto sveta. To znamená, aby v tom čase, keď ich Pán povolá, boli ochotné a schopné prijať Ježiša, aby nezahynuli bez neho, ale aby sme sa tam mohli raz s nimi a s Ježišom stretnúť. A je úplne jedno, aké pády prežijú v živote, je jedno, či dieťa zomrie malé, dospelé, či ako starý človek, aké prežije pády v živote. Hlavne, aby ich pády boli pádom do Božej náruče, aby pre tie pády, ktoré sú iste pre nich ťažké, neboli zatratené. Pády bolia a bolesť je ľudská vlastnosť. Ak dieťa prijme Boha, možno tiež raz pochopí, že Božia láska k nemu je väčšia ako matkina.

Aký postoj zaujali vaše deti k tejto filozofii?

Máme šesť detí a každé je iné. Majú rôzne vlastnosti. Vôbec neviem, čo všet-

ko musia v živote moje deti prežiť.

Váš pohľad na dnešnú mládež ?

Je úžasná, je krásna. Som šťastná, keď nielen v bratislavských kostoloch, ale aj kdekoľvek inde, kde prídem, vidím mládež spievať, radostne sa zapájať spevom, modlitbami, vlastnými slovami, živo komunikovať s kňazmi o problémoch. Usporiadajú sa mládežnícke stretnutia. Toto majú len málokde vo svete. A veru závidia nám. Dnešná mládež žije ťažkú dobu, ale tú dobu sme jej pripravili my. Mali by sme si to uvedomiť. Často svojou nevšímavosťou, mlčanlivosťou, nedbalosťou, egoizmom. Veď keď sme nevšímaví, to akoby sme so všetkým súhlasili. Nemôžeme kričať, že mládež je nemorálna, keď nám dospelým je to ľahostajné. Nemôžeme stále opakovať: „Otoč hlavu, tam sa nedívaj!“ Treba urobiť opatrenia. Naša moc a sila sú naše spoločné modlitby. Sila v spoločnej láske, ktorú im môžeme preukázať aj vtedy, keď sa nám nechce, aj vtedy, keď im chceme robiť výčitky, predovšetkým dospelým deťom. Môžeme iba povedať, čo sa mi nepáči a nie je to podľa mňa dobré, ale neničme ich výčitkami.

Chcete sa podeliť s podobnou skúsenosťou?

Spomínam si, keď moja dcéra prišla domov ako osemnásťročná so zafarbenými vlasmi na oranžovo a so strihom „dikobraz“. Keď som ju zbadala vo dverách, myslela som si, že to neprežijem. Zdržala som sa a iba poznamenala: „No myslím si, že Pán Boh ti dal krajšiu farbu vlasov.“ Otočila som sa a šla som sa pomodliť. Prichádzam na to, že si musím dávať pozor na to, čo hovorím deťom, na rôzne konvencie. Stále rozlišovať, čo je hriech a čo sa mi nepáči. Pochopiteľne, ani farbenie vlasov nie je

hriech. Po troch mesiacoch modlitieb prišla dcéra za mnou a hovorí: „Mami, vieš, ja si tie vlasy už nebudem farbiť, kamarátka mi povedala, že farba veľmi škodí vlasom.“

Prvé spoločenstvo modlitieb vzniklo v Bratislave?

Áno, v Bratislave. Zakrátko v Handlovej, v Prievidzi a potom sa modlitby matiek rozšírili na celé Slovensko. To už si mamy začali písať o modlitby.

Koľko členov tvorí spoločenstvo? Ako prebieha táto misia na Slovensku?

V skupine má byť maximálne osem členov. I v Bratislave sme sa viackrát delili na menšie skupinky. Potom Veronica navštívila štyrikrát Slovensko. Chodili sme po našej vlasti, kde nás pozvali. Na jednej misijnej ceste sme navštívili dvadsať až dvadsaťpäť farností. Bolo vydaných tridsaťpäť tisíc knižočíek s názvom

Mothers prayers -

Modlitby matiek. Vydali sme dvetisíc aj v maďarskom jazyku. Som rada, že nás kňazi pozývajú do farností. Minule nám volal jeden kňaz so slovami: „Myslel som si, že farnosť obnovím cez hnutie kresťanských rodín. Avšak zistil som, že rodiny sú priveľmi rozbité, tak to skúsím cez modlitby matiek.“ V Bratislave máme i tzv. „Dvanástku“ a modlíme sa za všetky spoločenstvá. Pomáhajú nám kňazi kapucíni, najmä páter Gabriel a saleziáni.

Keď nevidíme výsledky svojich modli-

tieb, alebo nám niekto povie, že sa zle modlíme, ako to treba prijať?

S láskou a odovzdať to Stvoriteľovi. Prosiť Ho, aby najskôr zmenil nás. Až sa zmeníme my, potom môžeme prosiť za svoje deti, manželov, celé rodiny.

Najťažšie je dovoliť Bohu zmeniť nás. Aby sme boli iní. Keď to dokážeme, cez nás sa zmenia deti, partneri, spoločnosť, cirkev. Mali by sme prosiť o svetlo poznania a pozrieť sa Jeho očami na všetko

bolestné, čo sa odohralo v našich životoch. Na celý náš život. Niekedy aj veľká tragédia môže byť požehnaním. Zakladateľka hnutia Veronica nám podala svedectvo zo svojho vlastného života. Aj jej otec sa rozišiel s mamou. Odišiel z domu, nechal ženu so šiestimi deťmi. Veronica mala vtedy osem rokov. Matka sa modlievala ruženec a hrala na klavíri. Častokrát nemali čo jesť. To bola najväčšia škola dôvery, akú dostala. Dnes môže na základe tej bolesti byť tam, kde

je potrebná. Môže pochopiť matky i deti, ktoré majú zranenia, aké mala ona. Každé zranenie, ktorým v živote prejdeme, môže byť pre nás akoby valutou pre službu Bohu.

Sú deti, ktoré sa neustále vracajú k bolestným udalostiam, keď prežívali traumy v rodine. Ako im pomôcť?

Som presvedčená, že i moje deti mali traumy. Bolo to strašné. Nie je to náhoda, že tieto deti požehnal Boh práve nám. Bola to ťažká očista. Som presvedčená, že ak sa budeme za naše deti mod-

MODLITBY MATIEK

MOTHERS PRAYERS

Spoločnými modlitbami
zachránime svoje deti

liť, Boh nám i im pomôže uzdraviť rany. Už nezmeníme to, čo sa stalo, nesmieme sa viac nad tým trápiť. Vďaka týmto modlitbám matiek ma Pán Ježiš doviedol, spôsobom plným lásky, do pravdy o sebe samej. Až keď som priznala svoju nemohúcnosť, slabosť, vtedy sa Boh vo mne oslávil vo všetkom, čo som urobila.

Janka, čím je pre vás Panna Mária?

Od malička som jej dôverovala a modlila sa k nej. Myslela som si, že okrem nej mi nepomôže nikto. Tak vrúcne som sa nemodlila ani k samotnému Bohu. Keď mi ochorel dvojročný Jakub na rakovinu a bol trikrát operovaný, prešiel chemoterapiami, bola som s ním za Pannou Máriou aj v Lurdoch. Odchádzala som odtiaľ nešťastná, že sa nič neudialo, žiadne znamenie. Dokonca sa mi na letisku stratil. Nechápala som, prečo ma tak Boh týra. Aj cez túto chorobu mi ukázal Boh, že moje deti sú v prvom rade jeho deti, že On si ich zoberie, kedy chce, a nie kedy Mu to ja dovoľím. Až v tomto utrpení som poznala mnohé. Stretla som ľudí skutočne veriacich, žijúcich podľa evanjelia a plných Ducha Svätého. Dôvera v Boha je milosť a tú si musí človek vyprosiť. Keď som bola naposledy v Anglicku v Dome útechy pri Londýne, zašla som do nádhernej záhrady, kde v jej najužšom mieste je lesík. Stojí tam socha Panny Márie Lurdskej. V modlitbe pri nej som vnímala, že spiritualita nášho hnutia je vlastne spiritualitou života Panny Márie. Bola tichá a pokorná, plne odovzdaná Bohu, sto-percentne mu dôverovala a všetko zachovávala vo svojom srdci. Toto chce Boh od matiek. On nechce, aby sme

o Márii veľa hovorili, ale aby sme svojím životom žili to, čo žila Matka Mária.

Hovorila si, že žiješ už v pokojnom manželstve.

Áno. Vďaka Bohu, mi ukázal pravdu cez modlitby o sebe samej. Tá pravda niekedy bolí. Ja som sa zmenila, veľa vecí som zmenila na svojom správaní, vo svojom živote. V rodine prežívame pokoj. Máme krásne manželstvo i keď je manžel neveriaci. Keď spravím niektoré veci, ktoré mi manžel poradí, viem, že je to správne. Vedie ho Duch Svätý. Žiadna modlitba nie je nevypočutá.

Myslíte si, že matky poprosia dieťa o odpustenie?

Je dôležité, aby deti pochopili cez odpustenie, že im Boh dal takých rodičov a nie iných. Často matky nevidia svoju vinu, svoje stroskotanie. Neprijímajú deti, keď sú iné, ako boli ich predstavy a plány. Stretla som sa s matkou, ktorá bola kedysi na interrupcii a ďalšie dieťa sa jej narodilo postihnuté. Hnevala sa na Boha, že ju potrestal. To však nie je pravda. Aj ja som Boha vinila za to, že mi dieťa ochorelo. Až raz, na jednom duchovnom cvičení, jeden kňaz povedal v modlitbe: „Teraz Ti Pane predkladáme rany, ktoré si nám Ty spôsobil a dopustil.“ Po týchto modlitbách som v duchu ďakovala Bohu, odpustila sebe, blížnym. Mám radosť, keď vidím, ako sa cez tieto modlitby a odpustenia premieňajú celé rodiny, kde trpeli deti. Ich životné situácie sa zmenia tým, že získajú pokoj a nový pohľad.

Prajem a vyprosujem všetkým dôveru v Božiu všemohúcnosť a jeho lásku.

Anka a Mária

Drahý Pane, Ty si žil v rodine s Máriou a Jozefom.

Daj, aby som si vždy cenila ten vzácny dar, že som súčasťou rodiny.

VRCH CHOČ V BOŽÍCH ZÁMEROCH

Od kedy žijú ľudia pod Chočom (1611 m), jeho výšiny lákajú mladých i tých starších dosiahnuť vrchol, vyskúšať si svoje sily a obdivovať krásu prírody.

Keď prišli tvrdé časy a protináboženský boj sa za totality vyostril, ľudia skoro tak, ako v Starom zákone utekali do hôr, do samoty. Tam sa mohli v pokoji zhovárať so svojím Bohom. Choč začali navštevovať i ľudia, ktorí mali strach chodiť do kostola i k sviatostiam, no predsa cítili, že je treba so sebou niečo robiť, aby im neostal v srdci studený kameň. Nemali tam vo výšine kňaza, ale hľadali Boha. Nebolo im zaťažko vyjsť až ta hore, obdivovať Božiu krásu prírody. Nebáli a nehanbili sa kľaknúť, modliť, či spievať. Vedeli, že tam nebudú za modlitbu trestaní. Neskôr na Choč začali chodiť väčšie skupinky a skupiny, až sa 31. december stal známym tým, že sa tam usporadúvajú spoločné silvestrovské výstupy mládeže aj starších. Spočiatku tam chodili iba tí, ktorí si chceli spoločne zaspievať koledy, pomodliť sa a mysleli si, že ich nik nemôže udať. Tieto výstupy začali sledovať komunisti a posielali aj tam svojich ľudí. Dali urobiť pamätné odznaky z výstupov na Choč, aby ich rozpoznali a vedeli počet, fotili ľudí.

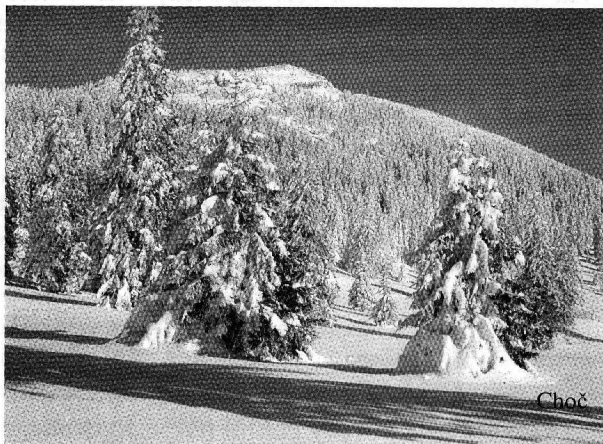
Keď nenachytali ľudia v kostole, sústredili sa na takéto miesta.

Po zostupe z Choča sa niektorí zastavili na fare zohriať a boli šťastní, že mohli aspoň takto oslavovať Boha. Sv. omša sa tam ko-

nať nemohla, ale z plného hrdla si zaspievali vianočné piesne. Veď aj pieseň je krásna modlitba.

Dedinka Valašská Dubová, kde 27 rokov pôsobí kňaz Viktor Olos, sa týmto návštevníkovi teší. Nedávno oslávila 675 rokov svojej existencie. V minulej dobe sa viackrát na Choči pokúsili postaviť kríž, ale vždy niekomu vadil a odpílili ho. Dp. Olos nám s láskou porozprával kúsok histórie: „Na nižšom vršku, kde kedysi pálili mladí jánske ohne a mamy si ich tam dobre videli; ich otcovia postavili kríž z betónu 5,1 m vysoký. Materiál vozili autom, alebo nosili na chrbtoch. Tento rok ho dokončili a bol posvätený. V týchto časoch si často mladí kapláni vyšikujú mládež na Choč, (ktorý domáci volajú vrch Kopa) a tam slúžia pre nich sväté omše. Pri výstupe je ten kríž pred očami a zo samotného vrcholu vidno celý Liptov, priehradu Liptovskú Maru, časť Turca a roztrúsené domčeky.“

Asi 300 m pod vrchom sú lúky, ľudovo hovorené poľana, kde chodieval občas dp. Viktor slúžiť pre bačov sv. omše,

keďže nemohli schádzať často do dediny do kostola.

V dnešných slobodných časoch sa spoločného konceročného výstupu na Choč zúčastňuje okolo 2500 ľudí, často aj zo zahraničia. V zime je to štvorhodinová túra a v lete aj pre rodiny s deťmi 2,5 hodiny. Teraz si už mládež nosí na Choč stany a karimatky, aby mohli vidieť východ slnka, ktorý je odmenou za námahu. Cudzcinci hovoria, že niet krajšieho pohľadu.

Z tejto nádhery sa nám vyznal aj dp. Viktor Olos, za čo sme mu veľmi vďační:

„Pol hodiny po polnoci sme vyšli s lampášmi. Po výstupe bolo vidieť z vrcholu

juh Vysokých Tatier a spoza Tatier sa pri východe slnka šíri akoby silné svetlo reflektoru auta. V tom svetle uvidíme čosi žlté, okrúhle ako pomaranč v hmle a v zlomku sekundy sa opar rozplynie, ukáže sa, že je to slnko. Keď človek uvidí tú krásu, musí si klaknúť, pomodliť sa, niektorí plačú a s otvorenými ústami nevychádzajú z údivu.

Mladí si radi počkajú aj na západ slnka. Vraj sa to slnko ukladá akoby do pekných perín. Toto všetko je Božia príroda a jeho stvorenstvo. Je to vlastne modlitba byť tam medzi kosodrevinou a takto oslavovať Boha. Toto všetko sa nedá prežiť v žiadnom filme.“

Anka

POZDRAV Z TAIWANU

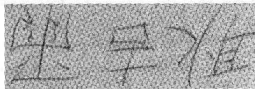
&

Vinšujem Vám požehnané Vianoce

a šťastný nový rok

moje čínske meno:

Požehnané a milostiplné vianočné sviatky a šťastný nový rok

Vám zo srdca praje Peter Gendiar

Blaženosť

Pobozkaj kvet i vtáka v letku.
Vychutnaj plnosť Božiu všetku.
Ona ti dáva krídla ducha,
ratolesť nesmie zostať suchá.

Ovocie prines, keď ho treba.
Nečakaj prázdny manu z neba.
Zasievaj všade dobré cnosti,
len tak sa dočkáš blaženosti.

Mgr. Silvia Oboňová

POZVÁNKA

Farská pastoračná rada
pri Rímskokatolíckom farskom úrade
Prievidza – mesto Vás pozýva na

IV. farský ples, ktorý sa uskutoční
v sobotu 31. januára 2004 o 19⁰⁰ hodine

v jedálni Združenej strednej školy stavebnej,
na ul. Vansovej v Prievidzi.

Pre účastníkov plesu je okrem občerstvenia pripravený
kultúrny a spoločenský program a aj tombola.
Do tanca a na počúvanie hrá hudobná skupina

N e c p a l a n k a.

Vstupenky v hodnote **450 Sk** si môžete zakúpiť
každú stredu od 17⁰⁰ do 19⁰⁰ hodiny **do 21.1.2004**
v sakristii farského kostola.

Bližšie informácie u p. **Milana Petráša**
na tel. čísle **0905/166 571.**

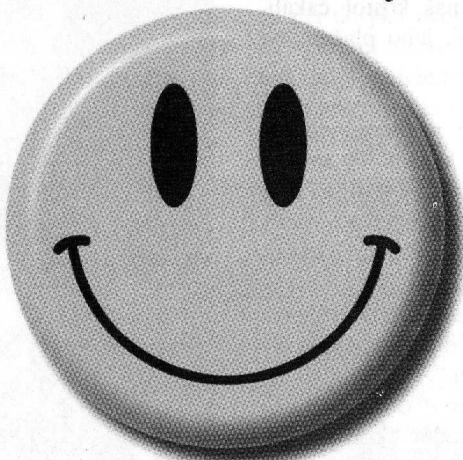
Milan Petráš

Mons. Ján Bednár, dekan

HNUTIE KREŠŤANSKÝCH SPOLOČENSTIEV DETÍ
POZÝVA VŠETKY DETI NA

DETSKÝ MAŠKARNÝ PLES

HLADAJ RADOSŤ V PÁNOVI...

JEDÁLEŇ ZDRUŽENEJ STREDNEJ ŠKOLY STAVEBNEJ V PRIEVIDZI

1. FEBRUÁR 2004

14:00 - 16:30

LEN PRE ŽIAKOV 1. - 5. ROČNÍKA ZŠ

**VSTUPNÉ KARTIČKY SI MÔŽETE ZAOBSTARAŤ ZA 10 SK V SAKRISTIÁCH
FARSKÉHO KOSTOLA SV. BARTOLOMEJA A SV. TERÉZIE NA ZAPOTÔČKOCH.**

PO SKOČENÍ BUDE ZÁBAVA PRE MLÁDEŽ OD 17:00 DO 21:00 ZA 10,-Sk

TEREZKINE DOTYKY

(anketa z vysviacky kostola
sv. Terézie z Lisieux na sídlisku Zapotôčky)

Kostolníčky:

Šesť rokov sme na náš kostol čakali. Nedokážem rozprávať, lebo plačem od radosti a vďaky.

Oľga:

„Pane môj, prežívam nádhernú chvíľu a úžas, že prichádzaš k nám. Ty samotný, drahý Ježišu prichádzaš sem, na toto sídlisko, kde je toľko temnoty a do kostola zasväteného sv. Terezke Ježiškovej, aby si priniesol svetlo ľuďom, mládeži, deťom... Ach, ako veľmi nás miluješ. Ďakujem ti, Božské Srdce! Chvála Ti a sláva na veky! Amen.“

Marián Bartuš (stavebný dozor):

Pocity mám mimoriadne krásne. Pri neoficiálnom stretnutí s otcom biskupom sa dostalo všetkým uznania za krásne postavený kostol, z čoho máme veľkú radosť. Kostol nemôže stavať neveriaci, aspoň po stránke riadenia stavby. Kostol sa musí stavať srdcom.

Peter (študent operného spevu):

Som tu pozvaný spievať. Som veriaci a Boh ma sprevádza v živote i na javisku. Aj do opery idem preto, aby som spieval na Božiu slávu. Dnes je doba, ktorá strháva mladých a tu je pre nich pastoračné centrum. Tento kostol s centrom je veľký prínos pre sídlisko a mládež.

Milan Petráš:

Moje vyjadrenie srdca? Je to nádherné! Dúfam, že toto všetko prinesie pre sídlisko Zapotôčky bohaté ovocie. Chcel by som vyjadriť všetkým, ktorí sa na stavbe podieľali práve tu a práve dnes jediné veľké: Pán Boh zaplať každému rovnakou mierou.

Helenka:

Kostol nám tu chýbal. Som veľmi šťastná.

Helenkin manžel:

Pán farár Milo je šikovný, vie to s mladými.

Libor a Jojo (13 r.):

Veľmi sa tešíme na nový kostol.

Jozef: Je to zvláštny pocit, ktorý prežívam. Musíme tu byť, aby sme to precítili. Snáď význam kostola pochopia aj ostatní ľudia na tomto sídlisku.

Michal:

Som neveriaci, ja tu len čakám na niekoho. Možno to zmení aj mňa a možno nájdem odvahu a prídem dnu do kostola aj ja.

Gabika:

Kostol je celý nádherný. Tie lupienky padajú na nás ako city našej lásky v tento deň, teraz. Lebo Terezka bola plná lásky, jej život bol láskou naplnený. Preto aj my musíme pracovať a žiť tak, aby v našich rodinách kralovala Láska a dobrota. Aby sem do kostola prichádzali mamičky s deťmi a tešili sa vo viere s nimi. Veď Ježiš miluje deti, oni ich sem privedú a on im deti požehná pre život. Prosím všetkých, aby si chránili a opatrovali tento chrám.

Zdravotná sestra:

Príhovor otca biskupa Baláža bol úžasný. Každý by si mal vstúpiť do svedomia a konať podľa Božích zákonov. Určite tu

bude ovocie a malo by dôjsť k obráteniu mnohých.

Katka:

Svätá Terezka si nás tu zhromaždila. Keď sme tu boli pred štyrmi rokmi na posviacke základného kameňa s blízkymi, už vtedy som bola šťastná. Teraz sa spolu so sv. Terezkou teším, že znovu tu som so svojimi blízkymi. Láska tu bola zasiatá. Nech nám Pán žehná a dá veľa sily.

Braňo:

Je to veľká radosť, že v dnešnej dobe sa dokázal postaviť kostol. Dúfame, že nebude prázdny a budú v ňom ľudia a každý prispeje svojou troškou.

Mamička s tromi malými deťmi:

Je dobre, že je tu ten kostol. My nechodíme do kostola, aj keď máme deti pokrstené. „Ja chcem do kostola!“ zakričal

malý. Mamička odpovedala: „Vidíte to? Snáď sa s nimi odvážim.“

Mária: Tak som sa tešila, až sa mi triasli ruky. Chcela som vnútorne prežiť každú chvíľočku. Bála som sa, že sa mi nepodarí ani jedna fotografia. Keď sa pozerám na zábery z konsekrácie, stále sa ma dotýka nádhra tých chvíľ, ktoré sa snáď ani nedajú slovami vyjadriť. Pán ma stále presviedča, aký je úžasný, ako nás všetkých vie použiť vo svojich plánoch. Teraz prídu chvíle inej práce a na

každým z nás záleží, ako mu na Jeho výzvy odpovieme. Zapotôčkoma okoliu želám, aby sa ich denne dotýkala Terezkina láska k Ježišovi, aby vládali

jej príklad nasledovať.

Ondrej:

Tu na sídlisku je veľmi veľa ľudí a kostol im tu chýbal. Z posvätenia kostola mám veľkú radosť.

Anna:

Moje pocity nedokážem vyjadriť, som dojatá. Veď Ježiš zomrel na kríži aj za každého z tohto sídliska, mesta i za celý svet. Kristus je skutočne veľká Láska, že prichádza za ľuďmi a čaká, kým mu otvoria srdcia a odovzdajú mu svoje problémy. Nájdu v ňom priateľa. Aj iné sídliská by potrebovali takýto kostol... Pán na misiu použil svoju milovanú Terezku a ona sa činí. Tie lupienky ruží sa dnes dotkli aj môjho srdca. Ďakujem Bohu za všetky milosti, ktoré v dnešný deň na nás vylial.

A+M

Lektori a mimoriadni podávateľia sv. prijímania

Od 1.1.2004 do 31.12.2004 na základe poverenia diecézneho biskupa **Mons. Rudolfa Baláža** sú poverení **službou lektora** títo naši farníci: Štefan Gašparík, Mgr. Martin Karpiš, Ing. Jozef Kobela, Mgr. Jozefa Mečiarová, Mgr. Anton Pažický, Milan Petráš, Ing. Edita Pogorielová, Ing. Konstantín Pogorielov, Marián Šimkovič, Viliam Vlčko, Alojz Vlčko, Alica Ševčíková, Mgr. Katarína Bubnášová, Marta Hudecová, Barbora Ťažiarová, Gabriela Gromová, Jaroslava Ugróczyová, Ing. Stanislav Škoda, Bohumil Svítok, Marta Šmondrková, Mgr. Agustín Letavay a Ing. František Bača;

a **službou mimoriadneho podávateľa sv. prijímania** títo naši farníci: Štefan Gašparík, Ing. Jozef Kobela, Mgr. Anton Pažický, Milan Petráš, Marián Šimkovič, S.M. Christiána Števárová FDC, Stanislav Šimkovič, Viliam Vlčko, Bohumil Svítok, Tomáš Letavay, Mgr. Augustín Letavay, Mgr. Radovan Krahulec, Ing. Stanislav Škoda, Ing. František Bača a Roman Effenberger.

PodĎakovanie

Vyslovujem úprimné poďakovanie celému kolektívu redaktorov časopisu Bartolomej, duchovnému poradcovi Mons. Jánovi Bednárovi, ako aj všetkým dopisovateľom časopisu.

Vianočné číslo bolo skvelé. Každé slovo, príhovor apoštolského nuncia Nowackeho, povzbudzujúce modlitby, svedectvá, rozhovory náučné články, príspevky detí zo škôl sú pre nás, naše vnútro povzbudením. Ak by som mohla za čitateľov poprosiť, uverejňujte viac svedectiev, pretože dnešný svet to potrebuje, pre apoštoláciu laikov, ako nás pozýva náš drahý Svätý Otec Ján Pavol II.

Do nového roku Pán Boh Vám žehnaj múdrosťou, pokojom a trpezlivosťou.

Vaša dlhoročná čitateľka Anna Mikulová

Milí naši čitatelia, spolupracovníci a dobrodinci!

Za celú redakciu Vám ďakujem za Vašu pozornosť a pomoc v roku 2003.

Váš záujem si uvedomujeme hlavne vtedy, keď sa minú všetky výtlačky každý mesiac. Občas sa stane, že sa nám aj ozvete, čo nám robí nesmiernu radosť. Uvítali by sme Vaše postrehy, námety, kritiky, ale hlavne príspevky, bez ktorých by sme časopis sami nevládali tvoriť.

Začiatok niečoho nového zväčša prináša so sebou zmeny. Začiatok roku 2004 pre časopis Bartolomej a jej redaktorov prináša zvýšené úsilie o zachovanie jeho úrovne. Zostávame pri formáte a cene podľa počtu strán. Zmeny v obsahovej stránke úzko súvisia s ochotou prispievateľov spolupracovať. Svedectvá, či správy o akciách, alebo úvahy sa dobre čítajú, keď sú od rôznorodých ľudí. Skúste porozmyšľať, prečo ste ešte svoje zážitky, či skúsenosti s vierou ešte nenapísali. Možno práve Vaše slová niekoho povzbudia, usmernia, či posunú vo viere ďalej.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy článkov. Za pochopenie ďakujeme. Z každého Vášho príspevku máme radosť.

Prajem Vám veľa Božieho požehnania na zdraví, rodine, prekonávaní ťažkostí s pokojom a aby ste Pánovi vládali za všetko ďakovať.

Mária Melicherčíková

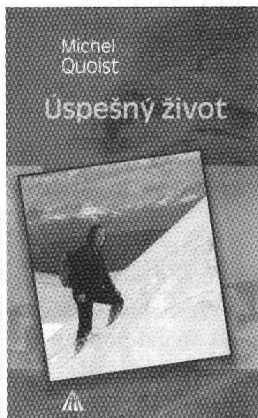
Nám. slobody 19, 971 01 Prievidza (t.č. 542 19 98)

Otvorené: 8:00 - 18:00

Michael Quoist:**Tvojimi očami**

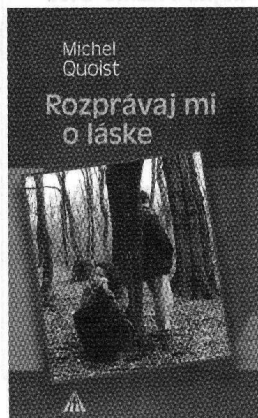
My, ľudia dnešných čias, nemáme čas. Stále sa kamsi náhlime, chýba nám pokoj. A tu nám ktosi vraví: „Počúvaj vo svojom živote Boží hlas!“ Znie to jednoducho, ale ako na to? Jeden z najznámejších katolíckych duchovných autorov na svete Michael Quoist nám môže pomôcť. Ponúka nám originálne modlitby.

Cena: 100,- Sk

Úspešný život

Každý z nás túži po úspechu a každý má o ňom aj určitú predstavu. Sú však naše predstavy správne? Kam smerujú túžby: k Bohu či k hmotu? Akými prostriedkami chceme vytúžený úspech dosiahnuť? Som spokojný so svojím životom a s jeho smerovaním? Ak nie, prečo je to tak? Ako to mám zmeniť? Na tieto otázky odpovedá v tejto knihe autor - vynikajúci znalec ľudskej duše.

Cena: 110,- Sk

Rozprávaj mi o láske

Slovo láska je v dnešnej dobe sprofanované. Mnohí ľudia, najmä mladí, majú problém pochopiť význam tohto pojmu. Nerozumejú podstate lásky, nepoznajú jej hodnotu, podoby, ani jej pôvod. Preto vo vzťahoch mávajú zmätky. Autorovi sa v knihe podarilo vynikajúco vysvetliť jej podstatu. Dielo vyžaruje tajuplnú a podmanivú atmosféru. Dojemne pravdivo vystihuje myšlienkový vývoj a vnútorné zápasy mladého človeka.

Cena: 130,- Sk

LITURGICKE OKIENKO

1. január 2004 – SLÁVNOSŤ PANNY MÁRIE BOHORODIČKY - štvrtok

Č1 - Nech ti Pán ukáže jasnú tvár a nech ti je milostivý Nm 6, 22-27

R - Bože, buď nám milostivý a žehnaj nás. Ž 67

Č2 - Ale keď prišla plnosť času, Boh poslal svojho Syna, narodeného zo ženy... Gal 4, 4-7

Ev - Po ôsmich dňoch... dali mu meno Ježiš, ktorým ho anjel nazval skôr, ako sa počal v živote matky. Lk 2, 16-21

Ak chcete učiť iných, začnite modlitbou a usilujte sa prinášať také ovocie, aké by ste chceli vidieť u tých, ktorých učíte. Nech vo všetkých kraľuje Láska.

4. január 2004 – DRUHÁ NEDEĽA PO NARODENÍ PÁNA

Č1 - Múdrost sama sa vychvaľuje, aj u Boha je v úcte a má chválu aj u svojho ľudu. Sir 24, 1-2, 12-16

R - Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami. Ž 147

Č2 - Nech vám Boh nášho Pána Ježiša Krista, Otec slávy, dá Ducha múdrosti a zjavenia, aby ste ho poznali. Ef 1, 3-6. 15-18

Ev - Boha nikto nikdy nevidel. Jednorodený Boh, ktorý je v lone Otca, ten o ňom priniesol zvesť. Jn 1, 1-18

Všetko rob čo najstarostlivejšie. Čo môžeš urobiť dnes, neodkladaj na zajtra. Veľa rob a málo hovor. Voči iným buď ako citlivá matka, voči sebe ako prísny sudca.

6. január 2004 – ZJAVENIE PÁNA – slávnosť – utorok

Č1 - Hľa, Pánova ruka nie je prikrátka, že by nezachránil, a jeho ucho nie je zaľahnuté, že by nepočul! Iz 60, 1-6

R - Budú sa ti klaňať Pane, všetky národy sveta. Ž 72

Č2 - Lebo zo zjavenia som sa dozvedel tajomstvo, ako som už o tom krátko písal. Ef 3, 2-3a, 5-6

Ev - A ty, Betlehem, v júdejskej krajine, nijako nie si najmenší medzi poprednými mestami Judey... Mt 2, 1-12

Príďte všetky národy, ponáhľajte sa s prejavmi obdivu a vzdávania vďaky, oslavujte a uctievaťe môjho i nášho Boha, Otca, Syna i Ducha Svätého, môjho i nášho Otca milosrdenstva.

11. január 2004 – TRETIA NEDEĽA PO NARODENÍ PÁNA -**KRST KRISTA PÁNA**

Č1 - Hľa, môj služobník, priviniem si ho, vyvolený môj, mám v ňom zaľúbenie. Iz 42, 1-4. 6-7

R - Pán požehná svoj ľud pokojom. Ž 29

Č2 - Synom Izraela zoslal slovo a zvestoval pokoj skrze Ježiša Krista, on je Pánom všetkých. Sk 10, 34-38

Ev - Vtedy Ježiš prišiel z Galiley k Jordánu za Jánom, aby sa mu dal pokrstiť. Mt 3, 13-17

Súpte medzi sebou o to, kto najviac miluje Boha. Dbajte, aby vás iní nepredbehli v dobrých skutkoch a v láske.

18.január 2004 –2. NEDEĽA v období cez rok „C“

Č1 - Národy uvidia tvoju spravodlivosť a všetci králi tvoju slávu... Iz 62, 1-5

R - Zvestujte všetkým národom zázraky Pánove. Ž 96

Č2 - Dary milosti sú rozličné, ale Duch je ten istý. 1 Kor 12, 4-11

Ev - Na tretí deň bola v Káne Galilejskej svadba. Bola tam aj Ježišova matka.

Jeho matka povedala obsluhujúcim: „Urobte všetko, čo vám povie!“ Jn 2, 1-11

Tak sa začínajú Ježišove zázraky a všetci mu uveria. Ježiš aj teraz koná veľké divy vo svete.

25. január 2004 – 3. NEDEĽA v období cez rok „C“

Č1 - Toto je deň zasvätený Pánovi, vášmu Bohu. Nežiaľte a neplaťte!

Neh 8, 2-4a, 5-6, 8-10

R - Tvoje slová, Pane, sú Duch a život. Ž 19

Č2 - Lebo ako je jedno telo a má mnoho údov, ale všetky údy tela sú jedno telo, tak aj Kristus. 1 Kor 12, 12-30

Ev - Duch Pána ja nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjelium chudobným. Lk 1, 1-4, 4, 14-21

Pán Ježiš hovorí poslucháčom: Dnes sa splnilo toto Písmo. Mnohí ľudia sa tešia Ježišovi a obdivujú jeho múdrosť. Zostávajú mu verní.

Rozpisy svätých omší v Prievidzi:

Kostol	Pondelok - Sobota	Nedeľa
Sv. Bartolomeja	6 ⁰⁰ , 16 ³⁰ , 18 ⁰⁰	7 ³⁰ , 9 ⁰⁰ , 10 ³⁰
Piaristický	6 ⁴⁵ , 18 ³⁰	6 ⁴⁵ , 9 ³⁰ , 11 ⁰⁰
Mariánsky	—	9 ⁰⁰
Sv. Terézie z Lisieux	18 ⁰⁰	8 ⁰⁰ , 10 ⁰⁰

FARSKA KRONIKA OD 11. 11. 2002 DO 10. 12. 2003

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali

Farnosť PD - Mesto:

Ivana Bohňová
Adrián Karvay
Slávka Facunová
Simona Nemčeková
Jakub Šulek
Adam Bagin

Farnosť PD - Zapotôčky:

Ondrej Kerata
Martin Málik
Adam Balážka
Matúš Baďo
Matúš Kováč
Simona Bosáková
Ema - Veronika Kováčová
David Karvay

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva**Farnosť PD - Mesto:**

Ing. Dávid Petráš – Ing. Mária Bátorová,
Ing. Marián Šimkovič – Mgr. Zuzana Orlíková,
Dominik Królikovski – Martina Zimanová,
Peter Cserge – Ingrid Didiová,
Martin Petráš – Míriam Valicová,

Farnosť PD - Zapotôčky:

Pavel Daniška - Marcela Kyseľová
Stanislav Varačka - Katarína Marcinková

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Farnosť PD - Mesto:

Dušan Drienovský 43 r.
Ladislav Mlynarčík 65 r.
Mária Čičmancová 84 r.
Michal Bittarovský 86 r.
Emília Falatová 81 r.
Miroslav Podoba 48 r.
Terézia Kvobelová 82 r.
Katarína Sergejová 74 r.

Mária Vidová 92 r.
Magdaléna Škutová 86 r.
Oľga Kašičková 59 r.
Mária Bielická 83 r.
Michal Kerata 75 r.

Farnosť PD - Zapotôčky:

Pavel Kotešovec 51 r.
Michal Cachovan 80 r.
Anna Hatalová 76 r.

Úprimne ďakujeme celej našej rodine, všetkým známym a susedom za modlitby, prejavy sústrasti a kvetinové dary, ktorými sa snažili zmierniť našu bolesť nad stratou drahej mamičky a babičky

MÁRIE ČIČMANCOVEJ,

ktorej láskavé srdiečko dotýklo 17. novembra 2003.

Pokoj tvojej vzácnej duši vyprosujú dcéra a syn s rodinami.

Sviatosť krstu	Prievidza - mesto	Prievidza - Zapotôčky
Spolu v r. 2001: 205 ; v r. 2002: 197	134	49
z toho - chlapcov	68	26
- dievčat	66	23
Deti do 1 roku	102	32
Od 1. do 7. roku	8	2
Od 7. do 18. roku	21	11
Od 18 roku	3	4
Konvertoval	0	0
Rodičia - cirkevne sobášení	69	24
- len civilne sobášení	47	12
- druh a družka	11	4
Slobodná matka	7	9
Sviatosť manželstva	Prievidza - mesto	Prievidza - Zapotôčky
Spolu v r. 2001: 46 ; v r. 2002: 44	56	12
Katolí'k s katolí'kom	40	9
Katolí'k s kresťanom	6	1
Katolí'k s nepokrsteným	10	2
Slobodný + slobodná	55	12
Slobodný + rozvedená a vdova	1	0
Obaja vdovci	0	0
Sviatosť birmovania	Prievidza - mesto	Prievidza - Zapotôčky
Spolu v r. 2001: 282 ; v r. 2002: 11	86	95
z toho - chlapcov	39	40
- dievčat	47	55
Pohreby	Prievidza - mesto	Prievidza - Zapotôčky
Spolu v r. 2001: 166 ; v r. 2002: 181	193	3
z toho - muži	96	2
- ženy	97	1
Do 30 rokov (vrátane)	2 deti	0
Od 31 – 60 rokov (vrátane)	40	1
Nad 60 rokov	151	2
Zaopatrených	110	1
Nezaopatrených	83	2
Nepokrstení	0	0

BARTOLOMEJ – časopis prievidzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t. č.: 046 / 542 28 01. Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk.

Redaktori: Ing. B. Bullo., A. Gálová, B. Svítok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčkovci, M. Melicherčíková ml., J. Bullo st. Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Farská štatistika Prievidze 1960 - 2003

Rok	1960	1970	1980	1990	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003
Krsty	333	449	311	269	388	407	357	315	297	308	220	221	197
Pohreby	73	97	119	194	201	173	200	178	205	223	188	199	221
Sobaše	50	86	48	115	134	102	113	94	82	79	52	49	71
Birmovsky	-	r.1969 2 312	r.1982 512	r.1991 152	272	297	246	253	247	129	282	38	201

Rok		1 9 9 9					2 0 0 0		
Farnosť PD -	Mesto	Zapotočky	V. Lehôtka	Spolu	Mesto	Zapotočky	V. Lehôtka	Spolu	
Krsty	255	27	15	297	211	74	23	308	
Pohreby	171	10	24	205	177	22	24	223	
Sobaše	65	5	12	82	58	13	8	79	
Birmovsky	140	107	-	247	104	25	-	129	

Rok		2 0 0 1				2 0 0 2			
Farnosť PD -	Mesto	Zapotočky	V. Lehôtka	Spolu	Mesto	Zapotočky	V. Lehôtka	Spolu	
Krsty	153	52	15	220	145	52	24	221	
Pohreby	146	20	22	188	167	14	18	199	
Sobaše	39	7	6	52	39	5	5	49	
Birmovsky	141	138	-	282	7	4	27	38	

Rok		2 0 0 3			
Farnosť PD -	Mesto	Zapotočky	V. Lehôtka	Spolu	
Krsty	134	49	14	197	
Pohreby	193	3	25	221	
Sobaše	56	12	3	71	
Birmovsky	86	95	20	201	